TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 3. oktobrī*

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 74. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta pirmā un trešā daļa — Agrākas preču zīmes īpašnieka iebildumi — Preču zīmes pastāvēšana — Pierādījumi, kas iesniegti iebildumu pamatošanai pēc tam noteiktā termiņa beigām — Neņemšana vērā — Apelāciju padomes rīcības brīvība — Norma, kurā paredzēts citādi — Apstākļi, kas neļauj ņemt vērā papildu vai papildinošus pierādījumus

Lieta C-121/12 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2012. gada 28. februārī iesniedza

***Bernhard Rintisch***, ar dzīvesvietu Botropā [*Bottrop*] (Vācija), ko pārstāv *A. Dreyer*, *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

pārējie lietas dalībnieki –

**Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)**, ko pārstāv *G. Schneider*, pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

***Valfleuri Pâtes alimentaires SA*** , Vitenheima [*Wittenheim*] (Francija), ko pārstāv *F. Baujoin*, *avocate*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], M. Safjans [*M. Safjan*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2013. gada 16. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

## Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā *B. Rintisch* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-109/09 *Rintisch*/ITSB – *Valfleuri Pâtes alimentaires* ("PROTIVITAL") (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā ir noraidījusi *B. Rintisch* prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 21. janvāra lēmumu lietā R 1660/2007-4 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") attiecībā uz iebildumu procesu starp apelācijas sūdzības iesniedzēju un *Valfleuri Pâtes alimentaires SA* (turpmāk tekstā – "*Valfleuri*").

### Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr, ņemot vērā faktu rašanās datumu, šo strīdu reglamentē Regula Nr. 40/94.

3 Regulas Nr. 40/94 īstenošanas noteikumi ir paredzēti Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95 (OV L 303, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula").

*Regula Nr. 40/94*

4 Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā ir noteikts, ka "Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi".

*Īstenošanas regula*

5 Īstenošanas regulas 19. noteikumā ir noteikts:

"1. Līdz Biroja noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru uzskata par uzsāktu saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu, Birojs dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus vai argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības [pilnvaras] iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

a) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, lai pierādītu, ka tā ir iesniegta reģistrācijai vai reģistrēta, iesniedz šādus dokumentus:

[..]

ii) ja preču zīme ir reģistrēta, attiecīgās reģistrācijas apliecības kopiju un attiecīgā gadījumā pēdējās atjaunošanas [pagarināšanas] apliecības kopiju, kas norāda, ka preču zīmes aizsardzības laiks pārsniedz 1) punktā noteikto termiņu un visus tā pagarinājumus, vai līdzvērtīgus dokumentus no iestādes, kas preču zīmi ir reģistrējusi;

[..]

3. Informācija un pierādījumi, kas minēti 1. un 2. punktā, ir valodā, kurā notiek procedūra, vai kopā ar tulkojumu. Tulkojumu iesniedz termiņā, kas noteikts oriģināldokumenta iesniegšanai.

4. Birojs neņem vērā rakstiskus iesniegumus vai dokumentus, vai to daļas, kas Biroja noteiktajā termiņā nav iesniegti vai nav pārtulkoti procedūras valodā."

6 Minētās regulas 20. noteikuma ar nosaukumu "Iebildumu izskatīšana" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja līdz 19. noteikuma 1. punktā minētā termiņa beigām iebilduma iesniedzēja puse nav pierādījusi tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu un nav pierādījusi, ka tai ir tiesības [pilnvaras] iesniegt iebildumu, iebildumu noraida kā nepamatotu."

7 Minētās regulas 50. noteikuma ar nosaukumu "Apelāciju izskatīšana" 1. punktā ir noteikts:

"Ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procedūrām departamentā, kas pieņēmis lēmumu, pret kuru ceļ apelāciju, apelācijas procedūrām piemēro *mutatis mutandis*.

[..]

Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu [Nr. 40/94] un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar [minētās] Regulas 74. panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi."

*Regula Nr. 1041/2005*

8 Regulas Nr. 1041/2005 preambulas 7. apsvērumā ir paredzēts:

"Iebildumu procedūras noteikumi pilnībā jāpārformulē, lai konkretizētu pieļaujamības prasības, lai skaidri norādītu nepilnību izraisītās juridiskās sekas un lai sakārtotu noteikumus procedūras hronoloģiskajā secībā."

**Tiesvedības priekšvēsture**

9 Tiesvedības priekšvēsturi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 1.–16. punktā izklāstīja šādi:

"1 2006. gada 6. janvārī [*Valfleuri*] iesniedza [ITSB] Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar [..] Regulu Nr. 40/94 [..].

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "PROTIVITAL".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst tostarp 5., 29. un 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām [..].

[..]

5 2006. gada 24. oktobrī [..] *B. Rintisch* atbilstoši Regulas Nr. 40/94 [..] 42. pantam cēla iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz šā sprieduma 3. punktā minētajām precēm.

6 Iebildumi bija pamatoti tostarp ar šādām agrākām tiesībām:

— Vācijas vārdiska preču zīme "PROTIPLUS", attiecībā uz kuru reģistrācijas pieteikums iesniegts 1995. gada 4. decembrī un kura reģistrēta 1996. gada 20. maijā ar numuru 39549559 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 32. klasē;

— Vācijas vārdiska preču zīme "PROTI", attiecībā uz kuru reģistrācijas pieteikums iesniegts 1997. gada 22. janvārī un kura reģistrēta 1997. gada 3. martā ar numuru 39702429 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 32. klasē;

— Vācijas grafiska preču zīme [..], attiecībā uz kuru reģistrācijas pieteikums iesniegts 1996. gada 24. februārī un kura reģistrēta 1997. gada 5. martā ar numuru 39608644 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 32. klasē [..].

[..]

8 Lai pierādītu šā sprieduma 6. punktā minēto preču zīmju pastāvēšanu un spēkā esamību, 2007. gada 16. janvārī [*B. Rintisch*] nosūtīja ITSB cita starpā, pirmkārt, *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vācijas Patentu un preču zīmju birojs) izsniegtās reģistrācijas apliecības, kas datētas attiecīgi ar 1996. gada martu, 1996. gada oktobri un 1997. gada martu, un, otrkārt, ar 2007. gada 8. janvāri datētos izvilkumus no *Deutsches Patent- und Markenamt* tiešsaistes reģistra, kuros attiecībā uz katru no agrākajām preču zīmēm ailē "Letzter Verfahrensstand" (pēdējais procesuālais posms) ir ietverta atzīme "Marke eingetragen" (preču zīme ir reģistrēta) un agrāko preču zīmju Nr. 39549559 un Nr. 39608644. gadījumā ailē "Verlängerungsdatum" (pagarināšanas datums) ir norādīti 2006. gada datumi. Tulkojums procesa valodā tika iesniegts vienīgi attiecībā uz katras agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecību.

9 2007. gada 23. janvārī ITSB paziņoja [*B. Rintisch*] [..] iebildumu procesa sacīkstes daļas sākuma datumu. Šajā paziņojumā ITSB norādīja [*B. Rintisch*], ka ir jāiesniedz pagarināšanas [atjaunošanas] apliecība attiecībā uz preču zīmēm, kas reģistrētas ilgāk nekā 10 gadus. Tāpat tas norādīja, ka agrāko preču zīmju, uz kurām atsaucas iebildumu atbalstam, pastāvēšana un spēkā esamība ir jāpierāda ar procesa valodā pārtulkotiem oficiāliem dokumentiem. Šajā ziņā ITSB noteica iesniegšanas termiņu – līdz 2007. gada 4. jūnijam. Visbeidzot, ITSB informēja [*B. Rintisch*], ka, ja noteiktajos termiņos pierādījumi par agrāko preču zīmju pastāvēšanu un spēkā esamību netiks iesniegti, tad iebildumi tiks noraidīti saskaņā ar [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punktu, tos neizskatot pēc būtības.

10 2007. gada 11. septembrī ITSB paziņoja [*B. Rintisch*] par savu konstatējumu, ka [*B. Rintisch*] noteiktajā termiņā neesot apliecinājis agrāko preču zīmju pastāvēšanu un spēkā esamību. Tāpat ITSB informēja [*B. Rintisch*], ka vairs neesot iespējams iesniegt nekādus papildu apsvērumus un ka ITSB savu lēmumu par iebildumiem pieņems, pamatojoties uz tajā brīdī ITSB rīcībā esošajiem pierādījumiem.

11 2007. gada 19. septembrī Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, jo [*B. Rintisch*] noteiktajā termiņā nebija sniedzis pierādījumus par agrāko preču zīmju, uz kurām bija balstīti iebildumi, pastāvēšanu un spēkā esamību. Vispirms Iebildumu nodaļa secināja, ka, kaut arī, pamatojoties uz reģistrācijas apliecībām, kas bija nosūtītas ITSB 2007. gada 16. janvārī, bija iespējams konstatēt, ka agrākās preču zīmes tika reģistrētas attiecīgi 1995., 1996. un 1997. gadā, ar to nepietika, lai pierādītu, ka 2007. gada 4. jūnijā [..] tās joprojām bija spēkā. Turklāt Iebildumu nodaļa norādīja, ka saskaņā ar [Īstenošanas] regulas 19. noteikuma 4. punktu ar 2007. gada 8. janvāri datētie izvilkumi no tiešsaistes reģistra nevarot tikt ņemti vērā kā pierādījumi par agrāko preču zīmju pagarināšanu [atjaunošanu], jo tie neesot tulkoti procesa valodā.

12 2007. gada 23. oktobrī [*B. Rintisch*] saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 [..] 57.–62. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu. Tajā [*B. Rintisch*] lūdza Apelāciju padomi atteikt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, pamatojoties uz apgalvoto sajaukšanas iespējas esamību. Šajā sakarā viņš paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, attiecībā uz katru agrāko preču zīmi pievienoja tostarp izvilkumu no *Deutsches Patent- und Markenamt* tiešsaistes reģistra un *Deutsches Patent- und Markenamt* paziņojumu kopā ar pēdējā minētā paziņojuma tulkojumu procesa valodā. Paziņojumā bija apstiprināts, ka minētās agrākās preču zīmes ir tikušas pagarinātas [atjaunotas] pirms paziņojuma par iebildumiem iesniegšanas datuma, t.i., attiecīgi līdz 2015., 2016. un 2017. gadam.

13 Ar [apstrīdēto lēmumu] ITSB Apelāciju ceturtā padome noraidīja apelācijas sūdzību, neizskatot iebildumus pēc būtības. Tā secināja, ka Iebildumu nodaļa bija pareizi secinājusi, ka prasītājs noteiktajā termiņā nav sniedzis pienācīgus pierādījumus par agrāko preču zīmju, uz kurām balstīti iebildumi, pastāvēšanu un spēkā esamību.

14 Konkrēti Apelāciju padome, pirmkārt, secināja, ka ar 2007. gada 16. janvārī ITSB nosūtītajām reģistrācijas apliecībām nepietika, lai pierādītu, ka iebildumu iesniegšanas datumā agrākās preču zīmes joprojām bija spēkā. Otrkārt, tā norādīja, ka ar 2007. gada 8. janvāri datēto izvilkumu no tiešsaistes reģistra tulkojuma neiesniegšana pati par sevi ir pietiekams pamats atteikties tos ņemt vērā.

15 Tāpat tā norādīja, ka paziņojumam, kurā izklāstīts viņa apelācijas sūdzības pamatojums, 2007. gada 23. oktobrī pievienotos dokumentus nevar ņemt vērā, jo tie tikuši iesniegti pēc 2007. gada 4. jūnija, t.i., pēc ITSB noteiktā termiņa beigu datuma.

16 Visbeidzot, tās ieskatā ne Iebildumu nodaļai, ne pašai Apelāciju padomei nav rīcības brīvības saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 [..] 74. panta 2. punktu ņemt vērā dokumentus, kas nav iesniegti pirms ITSB noteiktā termiņa beigām, ņemot vērā [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punktu, no kura skaidri izriet, ka pierādošo dokumentu novēlotas iesniegšanas gadījumā apelācijas sūdzība ir jānoraida. Apelāciju padome piebilda, ka katrā ziņā, pat ja būtu jāuzskata, ka apelāciju padomei ir rīcības brīvība pieņemt vai nepieņemt izskatīšanai dokumentus, kas Iebildumu nodaļai tikuši iesniegti novēloti, tā būtu to izmantojusi par sliktu [*B. Rintisch*] [..].”

## Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 17. martā, [*B. Rintisch*] cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.

11 Savas prasības pamatojumam viņš izvirzīja trīs prasības pamatus, no kuriem tikai otrais tiek aplūkots šajā apelācijas tiesvedībā. Minētais prasības pamats bija par to, ka Apelāciju padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, kā arī par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

12 Pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 31. un 32. punktā, atsaucoties uz 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul* (Krājums, I-2213. lpp., 42. punkts), tā bija atgādinājusi, ka no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izriet, ka parasti, ja kādā normā nav paredzēts citādi, procesa dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus arī pēc tam, kad beigušies saskaņā ar minēto regulu šādai iesniegšanai noteiktie termiņi, un ka ITSB nemaz nav aizliegts ņemt vērā tādējādi novēloti iesniegtos faktus vai pierādījumus, Vispārējā tiesa noraidīja *B. Rintisch* prasības pamata pirmo daļu, pārsūdzētā sprieduma 33.–42. punktā būtībā nospriežot:

“33 [..] Procesa ITSB dalībnieku iespēja iesniegt faktus un pierādījumus pēc šim nolūkam paredzēto termiņu beigām ir atkarīga no nosacījuma, ka nepastāv tiesību norma, kurā būtu paredzēts citādi. [..]

34 Aplūkojamajā lietā Apelāciju padome ir uzskatījusi [..], ka pastāv tiesību norma, kurā tieši ir paredzēts citādi, kuras dēļ saskaņā ar judikatūru iebildumu noraidīšana ir pienākums, nevis vienkārša iespēja, ko varētu izvēlēties ITSB. Apelāciju padomes ieskatā [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punkts, kas procesā šajā padomē ir piemērojams saskaņā ar šīs pašas regulas 50. noteikuma 1. punktu, liedz tai izmantot Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā paredzēto rīcības brīvību.

[..]

37 No [Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punkta un 50. noteikuma 1. punkta pirmās un trešās daļas], tos aplūkojot kopsakarā, izriet, ka, tā kā nav tiesību normas, kurā būtu paredzēts citādi, Apelāciju padomei tajā notiekošajā procesā ir jāpiemēro [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punkts un līdz ar to jāuzskata, ka apstāklis, ka pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu ir iesniegti pēc ITSB šajā sakarā noteiktā termiņa beigām, liek noraidīt iebildumus, un Apelāciju padomei šajā ziņā nav rīcības brīvības. [..]

38 [*B. Rintisch*] apgalvo, ka [Īstenošanas] regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas beigu daļa, un it īpaši tajā ietvertā atsauce uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, atbilst tieši tādai tiesību normai, kurā ir paredzēts citādi, kas katrā ziņā liedz piemērot šīs pašas regulas 20. noteikuma 1. punktu procesiem apelāciju padomē. Šim argumentam tomēr nevar piekrist.

39 Vispirms ir jānorāda, ka, tā kā iebildumi tika iesniegti 2006. gada 24. oktobrī, [Īstenošanas] regulas redakcija, kas piemērojama šajā lietā, ir tā, kas bija spēkā pēc grozījuma, kurš izdarīts ar [..] Regulu [..] Nr. 1041/2005. It īpaši saskaņā ar minētās regulas preambulas 7. apsvērumu viens no šī grozījuma mērķiem bija pilnībā pārformulēt iebildumu procesa noteikumus, lai tostarp skaidri norādītu procesuālo nepilnību izraisītās tiesiskās sekas.

40 Ja tiktu pieļauta [*B. Rintisch*] piedāvātā interpretācija, papildus riskam, ka attiecīgajām tiesību normām tiktu piemērota apļveida argumentācija, tiktu arī būtiski sašaurināts grozītā [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punkta tvērums.

41 Proti, ja pierādījumus par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu – kurus saskaņā ar jauno [Īstenošanas] regulas 20. noteikuma 1. punkta redakciju, kas piemērojama šajā lietā, gadījumā, ja tie iesniegti novēloti, Iebildumu nodaļa nevar ņemt vērā – Apelāciju padome tomēr varētu ņemt vērā atbilstoši tās rīcības brīvībai saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, tiesiskajām sekām, kas tieši paredzētas Regulā Nr. 1041/2005 šā veida nepilnību gadījumā, proti, iebildumu noraidīšanai, zināmos gadījumos varētu nebūt lietderīgas iedarbības.

42 Līdz ar to ir jāsecina, ka Apelāciju padome, konstatējot, ka konkrētās lietas apstākļos ir pastāvējusi tiesību norma, kas liedza ņemt vērā pierādījumus, kurus [*B. Rintisch*] iesniedzis ITSB novēloti, un ka tātad Apelāciju padomei nav bijis nekādas rīcības brīvības saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, nav pieļāvusi kļūdu."

13 Pēc tam Vispārējā tiesa noraidīja otrā prasības pamata otro daļu šādu iemeslu dēļ:

"48 [..] Saistībā ar apgalvojumu par Apelāciju padomes pieļauto pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu ir jākonstatē, ka prasības pieteikums neatbilst minimālajiem iebilduma pieņemamības nosacījumiem, kas paredzēti Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantā un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā [..]. Konkrēti aplūkojamajā lietā prasītāja iebildumā, kāds tas izklāstīts prasības pieteikumā, nav ietverti nekādi argumenti, kas parādītu, kādā ziņā Apelāciju padome būtu ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras. Līdz ar to šis iebildums ir jāatzīst par nepieņemamu."

14 Noraidījusi arī pārējos *B. Rintisch* izvirzītos prasības pamatus, Vispārējā tiesa noraidīja prasību.

**Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai**

15 Ar apelācijas sūdzību *B. Rintisch* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 ITSB un *Valfleuri* lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *B. Rintisch* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Par apelācijas sūdzību**

17 Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus, kas saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu un ar Apelāciju padomes pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

*Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu*

Lietas dalībnieku argumenti

18 *B. Rintisch* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punktu.

19 *B. Rintisch* tādējādi apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā šīs pēdējās minētās regulas 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, lai gan tā esot īpašā tiesību norma attiecībā uz apelācijas sūdzību izskatīšanu, kurā esot tieši paredzēta Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta piemērošana un kas līdz ar to piešķirot Apelāciju padomei rīcības brīvību noteikt, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti vai pierādījumi. Turklāt Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, jo neesot nošķīrusi jaunus faktus un papildu vai papildinošu faktu un pierādījumu vēlāku iesniegšanu Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas izpratnē.

20 ITSB nepiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzēja piedāvātajai attiecīgo tiesību normu interpretācijai. Tas norāda, ka Vispārējā tiesa esot pareizi secinājusi, ka Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punkts būtu jāuzskata par tiesību normu, kurā ir paredzēts citādi, iepriekš minētā sprieduma lietā ITSB/*Kaul* izpratnē, jo runa esot par imperatīvu normu, ar kuru ieviests absolūts termiņš.

21 *Valfleuri* uzskata, ka Īstenošanas regulas 19. noteikuma 4. punkts un 20. noteikuma 1. punkts esot tieši izteiktās un imperatīvas normas, kas izslēdzot jebkādu iespēju ITSB pagarināt termiņu, kurš noteikts iebildumu iesniedzējam, lai pierādītu agrāku preču zīmju pastāvēšanu un spēkā esamību. Līdz ar to aplūkojamajā situācijā ITSB neesot rīcības brīvības, ko tai piedāvā Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts.

Tiesas vērtējums

22 Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā ir noteikts, ka ITSB var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko procesa dalībnieki nav iesnieguši laicīgi.

23 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, no minētās tiesību normas formulējuma izriet, ka parasti, ja kādā normā nav paredzēts citādi, procesa dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus arī pēc tam, kad beigušies saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 normām šādai iesniegšanai noteiktie termiņi, un ka ITSB nemaz nav aizliegts ņemt vērā tādējādi novēloti iesniegtos faktus un pierādījumus (iepriekš minētais spriedums lietā ITSB/*Kaul*, 42. punkts, un 2013. gada 18. jūlija spriedums lietā C-621/11 P *New Yorker SHK Jeans* /ITSB, 22. punkts).

24 Precizējot, ka šādā gadījumā ITSB "var" izlemt neņemt vērā šādus pierādījumus, ar minēto tiesību normu ITSB ir piešķirta plaša rīcības brīvība – pamatojot savu lēmumu šajā jautājumā – lemt par to, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā šie pierādījumi (iepriekš minētie spriedumi lietā ITSB/*Kaul*, 43. punkts, un lietā *New Yorker SHK Jeans*/ITSB, 23. punkts).

25 Tā kā pirmais apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītais pamats attiecas vienīgi uz rīcības brīvību, kas viņa ieskatā esot ITSB apelāciju padomei, lai noskaidrotu, vai pastāv tiesību norma, kurā būtu paredzēts citādi un kas varētu izslēgt šādu rīcības brīvību, ir jāaplūko noteikumi, kas reglamentē apelācijas procesu.

26 Šajā ziņā Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka, ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procesiem instancē, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, apelācijas procesiem piemēro *mutatis mutandis*.

27 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. punktā ir uzskatījusi, ka no minētās tiesību normas izriet, ka Apelāciju padomei ir jāpiemēro Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punkts un līdz ar to jāuzskata, ka apstāklis, ka pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu ir iesniegti pēc ITSB šajā sakarā noteiktā termiņa beigām, liek noraidīt iebildumus, un Apelāciju padomei šajā ziņā nav rīcības brīvības.

28 Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa ir nepareizi interpretējusi Īstenošanas regulas 50. panta 1. punktu, neievērojot šīs tiesību normas trešās daļas tvērumu.

29 Proti, lai gan ar šīs tiesību normas pirmo daļu ir ieviests princips, saskaņā ar kuru noteikumi par procesiem instancē, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, ir *mutatis mutandis* piemērojami apelācijas procesiem, tās trešajā daļā ir noteikta īpaša norma par atkāpi no minētā principa. Šī īpašā norma konkrēti attiecas uz apelācijas procesu attiecībā uz Iebildumu nodaļas lēmumu, un tajā ir precizēts procesā Apelāciju padomē piemērojamais režīms attiecībā uz faktiem un pierādījumiem, kas iesniegti pēc pirmajā instancē noteikto vai precizēto termiņu beigām.

30 Tātad saistībā ar šo konkrēto jautājumu, kas izskatāms apelācijas procesā attiecībā uz Iebildumu nodaļas lēmumu, ir jāpiemēro Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa tā vietā, lai piemērotu noteikumus par procesu minētajā nodaļā, tostarp Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punktu.

31 Ir jāuzsver, ka šī īpašā norma Īstenošanas regulā ir tikusi ieviesta līdz ar tās grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1041/2005, kuras mērķis atbilstoši tās preambulas 7. apsvērumam tostarp ir skaidrāk norādīt iebildumu procesos pieļauto procesuālo nepilnību tiesiskās sekas. Šis konstatējums apstiprina, ka sekas, kas procesā apelāciju padomē ir jākonstatē attiecībā uz procesā Iebildumu nodaļā pieļauto nokavējumu pierādījumu sniegšanā, ir jānosaka, pamatojoties uz minēto normu.

32 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, ja apelācijas sūdzība ir iesniegta par Iebildumu nodaļas lēmumu, apelāciju padome, izskatot apelācijas sūdzību, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos, ja vien tā neuzskata, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.

33 Īstenošanas regulā tātad ir tieši paredzēts, ka Apelāciju padomei, izskatot apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ir no Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas un no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izrietošā rīcības brīvība izlemt, vai tai būtu vai nebūtu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi, kas netika iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos.

34 Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 42. punktā nospriežot, ka Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punkts ir uzskatāms par normu, kurā paredzēts citādi, kas liedz Apelāciju padomei ņemt vērā elementus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzējs bija iesniedzis ITSB novēloti, un ka tātad Apelāciju padomei nav bijis nekādas rīcības brīvības saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu ņemt vērā šos elementus, Vispārējā tiesa savā spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

35 Tomēr ir jāatgādina, ka, ja Vispārējās tiesas sprieduma motīvu daļā ir izdarīts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa ir tomēr pamatota, balstoties uz kādu citu tiesisku pamatojumu, apelācijas sūdzība ir jānoraida (2000. gada 13. jūlija spriedums lietā C-210/98 P *Salzgitter*/Komisija, *Recueil*, I-5843. lpp., 58. punkts, un 2011. gada 29. marta spriedums lietā C-352/09 P *ThyssenKrupp Nirosta*/Komisija, Krājums, I-2359. lpp., 136. punkts).

36 No šā sprieduma 34. punktā izklāstītajiem apsvērumiem ir secināms, ka, apstrīdētā lēmuma 38.–40. punktā konstatējot, ka no Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punkta izriet, ka tai nav bijis rīcības brīvības lemt, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā novēloti iesniegtie pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

37 Tomēr ir jāteic, ka apstrīdētā lēmuma 42. punktā Apelāciju padome ir norādījusi, ka, ja tiktu atzīts, ka tai ir rīcības brīvība lemt, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā novēloti iesniegtie dokumenti, tā šādu rīcības brīvību būtu izmantojusi par sliktu iebildumu iesniedzējam. Tālāk minētā lēmuma 43.–46. punktā tā ir izklāstījusi pamatojumu šim secinājumam.

38 Šis pamatojums, ko Apelāciju padome pakārtoti ir norādījusi, lai atteiktos ņemt vērā *B. Rintisch* novēloti iesniegtos pierādījumus, var novērst apstrīdētajā lēmumā pieļauto nelikumību tikai tad, ja tas ļauj uzskatīt, ka Apelāciju padome faktiski ir izmantojusi ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu tai piešķirto rīcības brīvību, lai – sniedzot pamatojumu un pienācīgi ņemot vērā visus apstākļus, kuriem ir nozīme, – izlemtu, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā tai novēloti iesniegtie pierādījumi tās lēmuma pieņemšanas labad (šajā ziņā skat. 2013. gada 26. septembra spriedumu lietā C-610/11 P *Centrotherm Systemtechnik*/ITSB un *centrotherm Clean Solutions*, 110. punkts).

39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa arī ir nospriedusi, ka tas, ka ITSB, pieņemot lēmumu iebildumu procesā, ņem vērā novēloti iesniegtos faktus vai pierādījumus, var būt attaisnots it īpaši tad, ja ITSB uzskata, pirmkārt, ka novēloti iesniegtajiem elementiem acīmredzami var būt patiesa nozīme saistībā ar tam iesniegto iebildumu izskatīšanas rezultātu un, otrkārt, ka procesa stadija, kurā notiek šī novēlotā iesniegšana, un ar to saistītie apstākļi, neliedz tos ņemt vērā (iepriekš minētie spriedumi lietā ITSB/*Kaul*, 44. punkts, un lietā *Centrotherm Systemtechnik*/ITSB un *centrotherm Clean Solutions*, 113. punkts).

40 Aplūkojamajā lietā, ciktāl *B. Rintisch* savus iebildumus cita starpā balstīja uz trim reģistrētām Vācijas preču zīmēm, pierādījumi par šo preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kuri viņam bija jāiesniedz iebildumu procesā, ir precīzi un izsmeļoši uzskaitīti Īstenošanas regulas 19. noteikuma 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā. Tātad ir uzskatāms, ka *B. Rintisch* pirms iebildumu iesniegšanas bija zinājis, kādi konkrēti dokumenti viņam būtu jāiesniedz iebildumu pamatošanai. Tādējādi šajos apstākļos Apelāciju padomei sava rīcības brīvība ir jāīsteno ierobežoti un tā var pieļaut šādu pierādījumu novēlotu iesniegšanu tikai tad, ja ar to saistītie apstākļi var attaisnot apelācijas sūdzības iesniedzēja pieļauto nokavējumu pierādījumu iesniegšanā.

41 Pamatojot savu lēmumu, Apelāciju padome tostarp ir uzsvērusi, ka pierādījumi par attiecīgo preču zīmju reģistrācijas pagarināšanu *B. Rintisch* rīcībā bija jau kopš 2007. gada 15. janvāra un ka viņš nav norādījis iemeslu, kura dēļ viņš nebija iesniedzis šo dokumentu līdz 2007. gada oktobrim.

42 Līdz ar to no apstrīdētā lēmuma izriet, ka apstākļi, kas saistīti ar pierādījumu par attiecīgo preču zīmju pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu novēlotu iesniegšanu, nevar attaisnot apelācijas sūdzības iesniedzēja pieļauto nokavējumu pierādījumu iesniegšanā.

43 Apstāklis, ka B. Rintisch pirms Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa beigām iesniedza izvilkumus no *Deutsches Patent- und Markenamt* tiešsaistes reģistra, kuros bija norādīts uz attiecīgo preču zīmju reģistrācijas pagarināšanu, valodā, kas nav procesa valoda, nevar atspēkot šo vērtējumu, jo no Īstenošanas regulas 19. noteikuma 4. punkta izriet, ka ITSB neņem vērā dokumentus, kas šajā termiņā nav iesniegti vai nav pārtulkoti procesa valodā.

44 Līdz ar to Apelāciju padomei bija pamats atteikties ņemt vērā pierādījumus, ko *B. Rintisch* iesniedzis pēc Iebildumu nodaļas šajā ziņā noteiktā termiņa beigām, un tai nebija jālemj par šo pierādījumu iespējamo atbilstību vai jānosaka tas, vai procesa stadijā, kurā notikusi šī novēlotā iesniegšana, liedz tos ņemt vērā.

45 Proti, pretēji tam, ko apgalvo *B. Rintisch*, Apelāciju padomei, īstenojot savu rīcības brīvību saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, nav jāizvērtē trīs šā sprieduma 39. punktā minētie kritēriji, ja ar kādu vienu no šiem kritērijiem jau pietiek, lai konstatētu, ka tai nav jāņem vērā attiecīgie novēloti iesniegtie pierādījumi (šajā ziņā skat. 2010. gada 4. marta rīkojumu lietā C-193/09 P *Kaul*/ITSB, 38. punkts).

46 Šajos apstākļos pārsūdzētajā spriedumā pieļautā kļūda tiesību piemērošanā, uz kuru norādīts šā sprieduma 34. punktā, neietekmē apelācijas sūdzības vērtējumu, ņemot vērā, ka otrā prasības pamata pirmās daļas, kas attiecās uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu, noraidīšana, ko Vispārējā tiesa izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 47. punktā, ir pamatota ar citiem tiesiskiem iemesliem, kurus Vispārējā tiesa nav norādījusi, un tātad šī kļūda nevar likt atcelt minēto spriedumu.

A – *Par otro pamatu – Apelāciju padomes pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu*

Lietas dalībnieku argumenti

47 *B. Rintisch* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārāk zemu novērtējusi apstākli, ka Apelāciju padome esot ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras.

48 ITSB norāda, ka apelācijas sūdzībā neesot atrodams neviens arguments, kas pamatotu otro apelācijas sūdzības pamatu.

Tiesas vērtējums

49 Attiecībā uz otro apelācijas sūdzības pamatu ir jānorāda, pirmkārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs vienīgi izdara vispārīgus apgalvojumus un neidentificē nevienu viņa apstrīdētu punktu pārsūdzētajā spriedumā un, otrkārt, ka viņš nenorāda juridiskus argumentus šī pamata atbalstam.

50 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta, Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī no Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta, kas bija spēkā apelācijas sūdzības iesniegšanas dienā un kas kļuvis par Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu, izriet, ka, lai apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats nebūtu atzīstams par nepieņemamu, apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda apstrīdētie elementi spriedumā, kura atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti atbalsta šo lūgumu (2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 426. punkts, kā arī 2008. gada 22. decembra spriedums lietā C-487/06 P *British Aggregates*/Komisija, Krājums, I-10515. lpp., 121. punkts).

51 Otrais *B. Rintisch* apelācijas sūdzības pamats neatbilst šīm prasībām un līdz ar to ir jānoraida kā nepieņemams.

52 Tā kā neviens no pamatiem, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izvirzījis savas apelācijas sūdzības pamatojumam, nevar tikt apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

53 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

54 Tā kā ITSB un *Valfleuri* ir prasījuši piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā viņam spriedums ir nelabvēlīgs, tad viņam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

**1) apelācijas sūdzību noraidīt;**

**2) *Bernhard Rintisch* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]